

عنوان مقاله:

رابطه نوع رفتار بازخوردی مربیان با میزان رضایتمندی ورزشکاران حرفه ای و آماتور

محل انتشار:

اولین همایش ملی مطالعات کاربردی در علوم ورزشی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

علیرضا قنبری فیروزآبادی - استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه بجنورد

میثاق حسینی کشتان - استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه بجنورد

سمیه نورانی - دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه پیام نور مرکز بجنورد

خلاصه مقاله:

مربیان از ارکان اساسی پیشرفت تیمهای ورزشی هستند و از نقش مهم آنان بر عملکرد بازیکنان نمیتوان چشم پوشی کرد. نتایج مطالعات نشان از تاثیر رفتار و سبک رهبری مربیان بر عملکرد، انگیزش، میزان رضایت و انسجام و سایر عوامل روانی اعضای گروه دارد، و شیوه رهبری مربی، رفتارها، ادراکها و تصمیمهای او، ورزشکاران و پیامدهای تیمی را تحت تاثیر قرار میدهد (محدث، 1389). در این میان، یکی از مهمترین ابعاد رفتاری مربیان، نوع رفتار بازخوردی است، که تاثیر قابل توجهی بر مهارتهای مختلف روانی ورزشکاران و در نهایت عملکرد میگذارد (بای و همکاران، 2014). الگوی رفتار بازخوردی مربیان توسط اسمیت و همکاران (1977) در قالب 5 بعد رفتار بازخورد مثبت، بازخورد اطلاعاتی، بازخورد منفی، بازخورد اصلاحی و نهایتاً رفتار بدون بازخورد، در ازای اجرای موفق یا ناموفق ورزشکاران مورد بررسی قرار گرفته و هر یک از این سبکهای بازخوردی میتواند نتایج متفاوتی را بر مهارتهای روانی ورزشکاران داشته باشد. یکی از مهمترین فاکتورهای روانی رضایتمندی ورزشکاران است که به طور مستقیم و غیر مستقیم از طریق افزایش میزان انگیزش، عملکرد ورزشکاران را تحت تاثیر قرار میدهد. یاسف و شاه (2006) گزارش نمودند که بسیاری از افراد سطح رضایت خود را به میزان تلاش شان در کار، مقدار زمان که در آن کار سپری میکنند، میزان همکاری که با سایر افراد دارند و میزان شادمانی و خشنودی خود وابسته میدانند. بنابراین، توجه به اینکه رفتارهای مربیان به چه صورت رضایتمندی ورزشکار را تحت تاثیر قرار میدهد، حایز اهمیت است. در موقعیتهای ورزشی در زمان تمرین و مسابقه نیز نوع بازخوردی که مربیان به ورزشکار خود در قبال اجرای موفق یا ناموفق میدهند، میتواند تاثیر به سزایی بر میزان رضایتمندی، انگیزش و در نهایت عملکرد ورزشکار داشته باشد، و البته بررسی نوع رفتار بازخوردی مربیان در قبال ورزشکاران حرفهای و آماتور نیز اهمیت به سزایی دارد (حسینی کشتان، 2010). در همین راستا پژوهش حاضر به بررسی رابطه بین نوع رفتار بازخوردی مربیان با میزان رضایتمندی ورزشکاران حرفهای و آماتور پرداخته است. روش شناسی: ورزشکاران دارای بیمه ورزشی در استان خراسان شمالی، جامعه آماری پژوهش را تشکیل دادند (23000 نفر). نمونه پژوهش نیز به صورت تصادفی ساده تعداد 330 نفر از ورزشکاران حرفهای و آماتور استان انتخاب شدند. از 2 پرسشنامه در این پژوهش استفاده شد. پرسشنامه رفتار بازخوردی مربیان (اسمیت و همکاران، 1977) با 26 سوال برای ارزیابی رفتار بازخوردی مربیان در 5 بعد شامل بازخورد مثبت، بازخورد اطلاعاتی، بازخورد اصلاحی، بازخورد منفی و رفتار بدون بازخورد، و همچنین پرسشنامه رضایتمندی ورزشکاران (ریمر و چلادوری، 1997) که با 14 سوال میزان رضایتمندی ورزشکاران از ابعاد مختلف فعالیت ورزشی خود را در قالب 4 بعد شامل رضایت از آموزش و تمرین مربی، رضایت از رفتار و تعامل مربی، رضایت از عملکرد فردی، و رضایت از عملکرد تیمی اندازهگیری میکرد. ثبات درونی پرسشنامهها در یک مطالعه راهنما بر روی ورزشکاران دانشجوی با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتی ...

کلمات کلیدی:

رفتار بازخوردی، رضایتمندی، مربیان، ورزشکاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/708540>

